

ΧΡΕΙΑΖΟΜΑΣΤΕ ΑΜΕΣΑ ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΥΝΟΡΙΟΦΥΛΑΚΗ

Η κρίση στον Έβρο απέδειξε ότι η διεξαγωγή υβριδικών επιχειρήσεων απαιτεί διαφορετικού τύπου δυνάμεις, από αυτές στις οποίες μέχρι τώρα είχαμε αναθέσει την φύλαξη των συνόρων μας. Ο Στρατός έχει σίγουρα την ευθύνη της προάσπισης και της άμυνας των συνόρων, δεν έχει όμως την εκπαίδευση, την οργάνωση και την εμπειρία για τη διεξαγωγή επιχειρήσεων ελέγχου και αντιμετώπισης πλήθους και τη χρήση μη-φονικών όπλων. Τα πυρά είναι βασικό συστατικό των δυνατοτήτων που έχει στη διάθεση του ο Στρατός και είναι εκπαιδευμένος και εξοπλισμένος να τα χρησιμοποιεί άμεσα και αποτελεσματικά. Στη κατάσταση όμως που αντιμετωπίζουμε στον Έβρο, η παραμικρή χρησιμοποίηση πυρών θα είναι καταστροφική. Ακόμη και οι στρατιωτικές δυνάμεις εκείνες, που είναι ειδικά εξοπλισμένες και εκπαιδευμένες στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής αποστολής των Συγκροτημάτων Μάχης (Battle groups) για την αντιμετώπιση και τον έλεγχο ταραχών σε περιοχές εκτός ΕΕ, είναι αριθμητικά περιορισμένες και στερούνται εμπειρίας αντιμετώπισης πραγματικών καταστάσεων. Οι δυνάμεις της ΕΛΑΣ που αντιμετώπισαν την κατάσταση, ήταν εξαιρετικά έμπειρες και ικανές και αυτό φάνηκε σε όλη την Ευρώπη. Αλλά οι δυνάμεις αυτές είχαν έρθει από άλλα μέρη της Ελλάδος και σύντομα θα επιστρέψουν στις έδρες τους.

Οι στρατιωτικές και αστυνομικές δυνάμεις που θα παραμείνουν στις Καστανιές, δεν είναι οι δυνάμεις εκείνες που απαιτούνται και μπορούν να ανταπεξέλθουν στην άμεση εκ νέου αντιμετώπιση της κατάστασης. Ο αντίπαλος θα επανέλθει – και θα επανέλθει σίγουρα - αφού πρώτα θα έχει αφομοιώσει τα διδάγματα και τα συμπεράσματα από τις αποτυχημένες ενέργειες του. Και επειδή χωρίς αμφιβολία θα επανέλθει αυτή τη φορά για να επιτύχει, δεν είναι σίγουρο ότι θα έχουμε το χρόνο και τη δυνατότητα αμέσων αντιδράσεων που είχαμε το τριήμερο της Καθαρής Δευτέρας.

Δεν θα πρέπει να μας διαφεύγει επίσης, ότι η διεθνής κοινή γνώμη αισθάνεται άβολα όταν βλέπει την εμπλοκή στρατιωτικών δυνάμεων στην αντιμετώπιση άοπλων πολιτών (οποιοδήποτε πολιτών) ακόμα και αν αυτοί υποστηρίζονται και καλύπτονται από παραστρατιωτικές δυνάμεις όπως η Τουρκική Στρατοχωροφυλακή, που είναι κατά βάση ένα στρατιωτικό σώμα με την απαραίτητη θεσμική εξουσία και όλες τις δυνατότητες επιβολής του νόμου. Είναι σημαντικό ότι στις διεθνείς τηλεοράσεις εμφανιζόταν ότι στην πρώτη γραμμή στο συρματόπλεγμα των συνόρων ήταν άνδρες των ΜΑΤ της Ελληνικής Αστυνομίας με μπλε στολές, ασπίδες και λευκά κράνη. Ο Ελληνικός Στρατός, απόλυτα υπεύθυνος για την περιοχή σύμφωνα με το νόμο, ήταν εκεί με τις δυνάμεις και τις δυνατότητες του και υποστήριζε τις αστυνομικές δυνάμεις που αντιπαράτιθεντο στο ξέαλλο αντίπαλο πλήθος, χωρίς όμως να έχει φανερά τον πρώτο ρόλο.

Η παρουσία και δραστηριότητα των αστυνομικών δυνάμεων εξασφαλίζει επίσης και την οικονομική υποστήριξη της ΕΕ. Οι δυνάμεις επιβολής του νόμου και πολιτικής προστασίας μπορούν να διεκδικήσουν και να πάρουν μεγάλα κονδύλια από τον κοινοτικό προϋπολογισμό και τα διάφορα Ευρωπαϊκά ταμεία για την προστασία των συνόρων, αντίθετα με τις στρατιωτικές δυνάμεις

στις οποίες οι ισχύουσες συνθήκες της ΕΕ απαγορεύουν την χορήγηση οπουδήποτε κονδυλίου, ιδίως για επιχειρησιακές και λειτουργικές ανάγκες. Όταν οι ελληνικές δυνάμεις επιβολής του νόμου δεν παίρνουν οικονομική ενίσχυση είναι απλά επειδή δεν την ζήτησαν ή επειδή δεν ήθελαν να ακολουθήσουν τις διαδικασίες.

Μετά τα παραπάνω, νομίζω ότι είναι φανερό ότι τα σύνορα μας πρέπει να αρχίσουν να φυλάγονται και να ελέγχονται από μια ειδική αστυνομική δύναμη που θα έχει μόνιμη έδρα στη περιοχή και θα ασχολείται αποκλειστικά με τον έλεγχο των συνόρων. Ο Στρατός παραμένει στη θέση του, εκπαιδεύεται και εξοπλίζεται για την άμυνα των συνόρων, υποστηρίζει τις αστυνομικές δυνάμεις με τις μεγάλες δυνατότητες και το κύρος της «δύναμης αποφασιστικού αποτελέσματος» που θα επέμβει αν ο αντίπαλος αρχίσει να χρησιμοποιεί φονικά παραδοσιακά μέσα πυρός ή η κατάσταση ξεφύγει από τα όρια της επιβολής του νόμου και απειλήσει την εθνική κυριαρχία.

Είναι ώρα λοιπόν για τη δημιουργία μιας σοβαρής και αξιόπιστης ανεξάρτητης και αυτόνομης ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΣΥΝΟΡΙΟΦΥΛΑΚΗΣ. Ένα ειδικό Αστυνομικό Σώμα υπαγόμενο απευθείας στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη με δική του όμως ηγεσία, ιεραρχία, παραγωγική διαδικασία στελεχών, δομή, κανονισμό λειτουργίας και το κυριότερο δικό του προϋπολογισμό. Όχι το μικρό ξαδελφάκι της Αστυνομίας, όπως είναι τώρα η υπάρχουσα ομώνυμη υπηρεσία, που θα υπάγεται στην Αστυνομία και θα παίρνει τα ψίχουλα που θα πέσουν από το τραπέζι της ΕΛΑΣ. Η Συνοριοφυλακή δεν είναι το ίδιο πράγμα με την Αστυνομία. Απαιτείται η ίδρυση ενός Αρχηγείου με αποκλειστική αποστολή την φύλαξη των συνόρων και των εισόδων στη χώρα, και τη τήρηση της τάξεως και τον έλεγχο των δομών και των εγκαταστάσεων που φιλοξενούν μετανάστες. Εκτός αυτών θα περιλαμβάνει άμεσα διαθέσιμες και ταχέως αναπτύξιμες δυνάμεις ικανές να αντιμετωπίσουν καταστάσεις ελέγχου πλήθους όπως στον Έβρο ή στα νησιά, χωρίς να επηρεάζεται η ασφάλεια των αστικών κέντρων από τα οποία απουσιάζουν οι αστυνομικές δυνάμεις που χρησιμοποιήθηκαν στον Έβρο.

Η χρηματοδότηση της ΣΥΝΟΡΙΟΦΥΛΑΚΗΣ από την ΕΕ είναι δεδομένη. Το νομικό καθεστώς ασφαλώς και θα συνεχίσει να είναι το καθεστώς των δημοσίων πολιτικών αστυνομικών υπαλλήλων που ισχύει μέχρι τώρα για την Αστυνομία, χωρίς να επηρεάζεται το κεκτημένο και τα δικαιώματα, συνδικαλιστικά και άλλα, των αστυνομικών υπαλλήλων. Η άμυνα της χώρας θα συνεχίσει να είναι ευθύνη του Στρατού, η ασφάλεια των πολιτών και ο έλεγχος, η τήρηση του νόμου και της τάξης στις πόλεις και τα χωριά είναι και θα είναι ευθύνη της Αστυνομίας, και ο έλεγχος, η επιτήρηση, η νόμιμη ή παράνομη διακίνηση και το απαραβίαστο των συνόρων και των πυλών εισόδου της χώρας, θα είναι ευθύνη της ΣΥΝΟΡΙΟΦΥΛΑΚΗΣ.

Αυτό που θα πρέπει να διαφοροποιηθεί από την Αστυνομία όμως, είναι η οργάνωση της νέας υπηρεσίας. Η οργάνωση της θα πρέπει να γίνει διαφορετική και περισσότερο στρατιωτική από αυτή της ΕΛΑΣ, και αναγκαστικά πολύ περισσότερο συμβατή με αυτή του Στρατού. Όχι νομικά αλλά οργανωτικά και λειτουργικά. Στα σύνορα και στο έδαφος, οι διευθύνσεις και υποδιευθύνσεις δεν έχουν νόημα. Η ΣΥΝΟΡΙΟΦΥΛΑΚΗ, όπως ο Στρατός θα «χρεωθεί έδαφος» και χρειάζεται παρόμοια οργάνωση και εκπαίδευση. Η εκπαίδευση της Αστυνομίας

σε αστικό περιβάλλον κάνει οποιαδήποτε επιχείρηση στην ύπαιθρο και σε αγροτικό και ορεινό περιβάλλον επικίνδυνη για τα στελέχη της που δεν έχουν την ανάλογη εκπαίδευση και εμπειρία. Η εκπαίδευση της ΣΥΝΟΡΙΟΦΥΛΑΚΗΣ σε μη αστικό περιβάλλον αλλά και σε νυκτερινό αγώνα είναι απαραίτητη. Οι Συνοριοφύλακες, ντόπιοι κατά προτίμηση, με αμετάθετο και απόλυτη γνώση της περιοχής θα είναι ανεκτίμητοι.

Η ΕΛΑΣ και τα ΜΑΤ είναι οργανωμένα σε Διμοιρίες αλλά αυτό δεν είναι αρκετό. Η οργάνωση της ΣΥΝΟΡΙΟΦΥΛΑΚΗΣ πρέπει να επεκταθεί μέχρι το επίπεδο του Συντάγματος. Ένας αριθμός Συνταγμάτων προσανατολισμένων στα σύνορα με τις γειτονικές χώρες, χωρίς επιπλέον, πάνω από τα Συντάγματα, Μεγάλους Σχηματισμούς (δεν χρειαζόμαστε ομάδες νέων Στρατηγών και γραφειοκρατικά επιτελεία που θα έχουν σαν αυτοσκοπό την επιβίωση τους), υπό την κάθετη και πλήρη διοίκηση ενός μόνο Επιτελείου με ένα Επιτελάρχη και ένα Αρχηγό, και έδρα μακριά από την Αθήνα, υπό τον υπουργό Προστασίας του Πολίτη. Για παράδειγμα, ο νομός Έβρου θα πρέπει να αποτελέσει την Ζώνη Ευθύνης ενός Συντάγματος ΣΥΝΟΡΙΟΦΥΛΑΚΗΣ, με δύο Τάγματα, ένα στο Βόρειο και ένα στο Νότιο Έβρο. Κάποιοι Λόχοι θα «χρεωθούν Σύνορα» και κάποιοι Λόχοι θα είναι εφεδρεία με αποστολή αμέσου επεμβάσεως όπου χρειαστεί. Ο εξοπλισμός της ΣΥΝΟΡΙΟΦΥΛΑΚΗΣ με τα απλά, τα εξοπλισμένα άλλα και κυρίως με τα ειδικά οχήματα περιπολιών σαν αυτά που έχουν ήδη προωθηθεί εκεί, μαζί με όλες τις υπόλοιπες δυνατότητες (οχήματα νερού, καπνού, ανεμιστήρες, πυροσβεστικά κ.λπ.), καθώς και μέσα συλλογής πληροφοριών (κάμερες, drones, ραντάρ) είναι απαραίτητος. Από τους Λόχους του Τάγματος του Βορείου Έβρου, ένας ή περισσότεροι Λόχοι θα χρεωθούν τις Καστανιές. Τα υπόλοιπα είναι θέματα των ειδικών.

Αυτό όμως που είναι πιο σημαντικό, είναι ότι οι οποιοσδήποτε αποφάσεις για τα σύνορα και τις δυνάμεις που θα τα επανδρώσουν πρέπει να ληφθούν άμεσα. Η πανδημία μας έδωσε ένα μικρό (ελπίζω) διάλειμμα χρόνου. Ας το εκμεταλλευτούμε όσο μπορούμε περισσότερο και όσο μπορούμε ταχύτερα γιατί είναι απόλυτα σίγουρο ότι η απειλή και οι αντίπαλοι θα επανέλθουν.